

TÖNKÖL JÓZSEF

*Szerettem hordó-nagy harangot**Brasnyó Istvánnak,
az üres királyok című miniatűrök szerzőjének***Tönköl József**

(1948):

Nyőgéren született,
újságíró. Győrben él.
Eddig harminchárom
könyve jelent meg,
kiadták versesköteteit,
prózai munkáit,
karikatúráit. Legutóbbi
könyve: *Vírrasztás
apámért* (2019).

Szerettem szelíd abroncs-karikát, olyan mindegy már,
hogy a magam szőlőjére nem vigyáztam:
karóival lassan erdővé változik.

Szerettem hordó-nagy harangot, jaj, az hogyan lehet,
ha véletlen virradatban csendült,
templomi csillárok zuhogtak le bennem.

Szerettem fonnyadó csitkenyét,
feléd hallgatózva üres királyok kószálnak,
látod-e holsárga kutyáikat az országúton körülöttem?

Eső zsolozsmája mákföldeken

Megállok a lángoló tengerél, melyen jártál, vársz rám,
mintha hívtalak volna, kő-angyalod arca szomorú dülő,
mint akinek nincs hova menni, mintha vinne valakit.

Ott láttam délután. Letakarta a virító tükröt.

Ha erről beszélek, másnak semmit se mond a hangod,
mely mintha a kertben szólalna meg,
más úgy tesz, mintha nem hallana, mintha zápor verné.

Ugyan ki látott valaha is erre téged?
itt nem történik semmi, itt nincs más:
csukott gyóntatószék, eső zsolozsmája mákföldeken,
villám-hasította nyárfa illata reménykedő bűnösöknek.

*A páskomján érezte
magát a leginkább
szabadnak. Az ő
szavaival: "Jártak erre
kunok, tatárok, törökök,
osztrákok, oroszok. Ha
látom is talpnyi falumat,
azt gondolhatom,
semmi baj. Hát itt most
mi lesz? Fölszél tör
be a három utcára, a
házakat szétkoncolja,
a kazlakat kettéhasítja.
Lombból vetett ágyon
kiálló csontunk, bordánk:
hártahordó mennynek
arccal és hanyatt."*